

5. *Недю иерей*, 6. *Михаилъ иерей*, 7. *Иованъ иерей*.
 8. *Харитонъ иерей*, чиито потомъкъ е *Ив. П. Церовъ*.
 9. *Панайотъ* поклоникъ, 10. *Радко* поклоникъ, 11. *Сто-
 янъ* поклоникъ и 12. *Добри* поклоникъ, за рода на които ще
 говоримъ по-нататъкъ.

Останалитѣ настоятели сж селяни земеделци: *Куцаръ*,
Пенчо, *Недю* и *Еню*.

Църковната сграда тогава била ниска, нѣколко стъпала
 въ земята, но здрава, съ дебели основи, масивни букови врати
 и лостове отвътре. Въ онѣзи времена църквитѣ сж служили
 не само за молитва, но и като крепостъ отъ нападатели.

Камбанарията е градена сжщо съ здрави основи, а въ
 времето на Петко Михайловото кметуване (1929 г.) сж извър-
 шени твърде голѣми поправки и въ църквата, за което сж
 изразходвани 120,000 лв. Сегашното изписване извършилъ
 иконописецътъ-художникъ отъ В. Търново *Атанасъ Велевъ*.
 Той съобщава, че за съществуването на църковна сграда
 преди строената презъ 1834 г. църква чель единъ документъ
 — обявление отъ аянина въ В. Търново, съ което се изказ-
 вала благодарностъ на Султана и на турското правителство
 за изплатена реквизиция на селянитѣ отъ Кадиевъ чифликъ
 (Церова Кория) презъ нѣкаква война. Въ обявлението се каз-
 вало, че било залепено на църковната врата, значи, имало е
 и по-раншна църква. Датата на тоя документъ била 1828 г.
 Тоя документъ билъ даденъ на Недѣлко Каранешевъ и днесъ
 се намиралъ у него.

Църквата притежава 35 декари подарени ниви и гори.

Църковнитѣ камбани, три, сж доставени отъ Австрия
 отъ Градинарското сдружение.

При църквата билъ построенъ метохъ съ широки по-
 мѣщения за църковни и общински служби.

Заслужава да се споменатъ и следнитѣ свещеници, които
 допринесли много за благочестието и просвѣтата на народа.

Дългогодишниятъ свещеникъ *Петъръ п. Стояновъ*, *Хаджи*
Панайотъ х. попъ Харитоновъ, ржкоположенъ на въ 1866 г.,
 умрѣлъ на 1870 г.; *Никола Косевъ*, ржкоположенъ въ 1869 г.,
 умрѣлъ въ 1916 г.; *Христо попъ Ковачевъ*, служилъ 30 години,
 починалъ въ 1912 г.; *Иванъ попъ Петровъ* — служилъ 35 год.,
 баща на епископъ Флавианъ, умрѣлъ въ 1922 год.; *Дамянъ*
Вороновъ (русинъ) — служилъ 3 год. (1921 — 1924).

На 7 априль 1925 година е избранъ и ржкоположенъ
 днешниятъ свещеникъ *Тодоръ Ивановъ*.

Свещеницитѣ имали сдружение съ уставъ, който понѣ-
 кога не се изпълнявалъ, та се явявали голѣми недоразумения.

Презъ 1935 г. церковчани празнуваха тържественъ сто-
 годишенъ юбилей на църквата „Св. Иванъ“ и на училището.